

**KERSANTTI LAURI FRIMAN'IN
MUISTOLLE**

Sunnuntai, toukokuun toinen päivä, oli kallistumassa iltaan. Tuhatlukuinen ilmailun ystävien joukko seurasi katseillaan konetta, joka lähestyi eteläiseltä taivaanrannalta. Silloin tuskin kukaan aavisti, että kuoleman mahtava majesteetti sieltä saapuisi kunnioittamaan läsnäolollaan tätä unohtumatonta tilaisuutta. — Vain muutamia hetkeä myöhemmin Hänen vierailunsa oli järkyttävä tosiasia jokaiselle. Kersantti Lauri Friman oli poissa joukostamme.

Olimme toivoneet Sinusta paljon, nuori ystäväni. Tulit joukkoomme juuri siten, kuin toivoimme Sinun tulevankin. Tulit vaatimattomana, mutta intomielisen uhrivalmiina. Halusit ottaa paikkasi »Pilvien Huimäpäissä» sillä vastuuntunnolla, joka on suomalaiselle lentäjälle ominaista. Täytit tehtäväsi loppuun asti. Sinä lyhyenä aikana, jonka joukossamme olit, ehdit valloittaa meistä jokaisen ystäväksesi. Valoisa olemuksesi kertoi hyvän lentäjän esikuvasta. Siksi olikin näin nopea poismenosi vavahduttavan raskas meille ja koko maamme urheiluilmailuväelle.

Kohtalon iskut ovat lentäjille osa jokapäiväistä elämää. Vaikka usein yritämmekin käsittää niiden tarkoitusta, emme inhimillisistä syistä siihen pysty. Me käsitämme vain, että kaikella täytyy olla tarkoituksensa ja siksi uskommekin, että antamasi uhri ei ole ollut turha. Meille jää nyt velvoitukseksi jatkaa siitä, mihin Sinä lopetit. Toivomme siinä onnistuvamme.

Lempeä levotar suokoon Sinulle rauhaisan unen lapsuuskotisi kirkkomaan helmassa.

»Lintumies»